

ରନ୍ଦ୍ର କେ ଖୋଲା ଚିଠି ନନ୍ଦିନୀ ହୋସେନ

ଜନାବ ଫୟାସାଲ ସାହେବ କେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରେ ଅଭିଜିତ ରାୟେର ସର୍ବଶେଷ ଲିଖା ଟି ଆଜ ଭିନ୍ନମତେ ପଡ଼ିଲାମ । ପଡ଼ାର ପର ଥେକେ କେନ ଯେନ ଆମି କିଛୁ ଲିଖାର ତାଗିଦ ଅନୁଭବ କରଛି । ସାଧାରଣତ ଆମି କାରୋ ଲିଖା ପଡ଼େ ତୀରଭାବେ ଆଲୋଡ଼ିତ ନା ହଲେ ତେମନ ଏକଟା କିଛୁ ଲିଖି ନା ଆସଲେ ତା ଅନେକଟା ଆଲସ୍ୟର ଜନ୍ୟ ସ୍ଵିକାର କରତେ ବାଧା ନେଇ ! ପଡ଼ିତେଇ ଭାଲ ଲାଗେ ବେଶି, ଲିଖାର ଚେଯେ । ତାଇ ଅନେକ ସମୟ ଇଚ୍ଛେ ଥାକା ସତ୍ତ୍ଵେ ଓ କିଛୁ ଇ ଲିଖା ହୟ ନା ଲିଖିବ ଲିଖିବ କରେ ଓ କାଟିଯେ ଦେଇ । ସେ ଯାଇ ହୋକ । ଯେ କାରଣେ ଆଜ ଆମାର ଏଇ ଲିଖା, ତା ହଚ୍ଛେ ଅଭିଜିତ ରାୟେର ଏକଟି ମନ୍ତବ୍ୟ ! ତିନି ଲିଖେଛେ, ‘ଯେମନ ନନ୍ଦିନୀ ଉନି ତୋ ରୀତିମତ ଯୁଦ୍ଧର ହାକ ପେଡ଼େଛିଲେନ ରନ୍ଦ୍ରର ଶେଷ ଲିଖାଟି ଭିନ୍ନମତେ ଛାପାନୋର ପର । ପରେ ରନ୍ଦ୍ର ଦେଖିଲାମ ନନ୍ଦିନୀର କାହେ କ୍ଷମା ଚେଯେ ଭଯେ ବୋଧ ହୟ ଲିଖାଇ ଛେଡ଼େ ଦିଲେନ ।’ ଏଇ ଲାଇନଗୁଲୋ ଅଭିଜିତ ଯତଇ ହଙ୍କା କରେ ଲିଖେ ଥାକୁନ ନା କେନ, ପଡ଼ାର ପର ଆମାର ମନେ ଏକ ଧରନେର ଖାରାପ ଲାଗା ଘିରେ ଧରେ । ରନ୍ଦ୍ରର ଲିଖା ଅନେକଦିନ ଧରେ ଦେଖାଇ ନାଏଟା ଆମି ଖେଳାଳ କରେଛି । ଭେବେଛି ଏଇ ହଯତୋ ଲିଖିଲେନ ବଲେ କିନ୍ତୁ ଆଜ ସତି ଏଇ ଲିଖା ଟି ପଡ଼େ ମନେ ସନ୍ଦେହ ଜାଗଛେ, ରନ୍ଦ୍ର ଲିଖେଛେ ନା କେନ ? ଆମି କାରୋ ବିରଳକୁ ଏଇ ଜନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧର ହାକ ପାଡ଼ିନି ଯେ ତିନି ଲିଖା ଛେଡ଼େ ଦେବେନ ! କାରୋ କଞ୍ଚିତ ରୋଧ କରା ତୋ ଆମାର ଚିନ୍ତାର ଓ ବାଇରେ ! ତିନି ସଦି ସତି ସତି ଭଯେ ହୋକ, ରାଗ, ଅଭିମାନ ଯେ କୋନ କାରନେଇ ହୋକ ଲିଖା ବନ୍ଧ କରେନ, (ସଦି ଓ ତା ଆମି ବିଶ୍ୱାସ କରି ନା) ତା ହବେ ଆମାର ଜନ୍ୟ ମର୍ମାନ୍ତିକ !!! (ଏ ବ୍ୟାପାରେ ସମ୍ପାଦକ ସାହେବେର କୋନ ହାତ ଆଛେ କି ନା ତା ଓ ଭେବେ ଦେଖାର ବିଷୟ !)

ରନ୍ଦ୍ର କେ ବଲାଇ, ଆପନି ଲିଖୁନ । ଏତ କିଛୁ ହୟେ ଗେଲ, ଆପନି ନୀରବ କେନ ? ଏ ରକମ ବିମ ମେରେ ଥାକା ତୋ ଭାଇ ଆପନାକେ ମାନାଯ ନା:-)ଆପନାକେ ଆଜ ଏଇ ସ୍ମୂଯୋଗେ ଏକଟି କଥା ବଲି, ଆପନାର ଭିନ୍ନମତେ ଲିଖା ସର୍ବଶେଷ ଲିଖାଟି ତେ ଅନେକ କଥାର ସାଥେ, ଆପନାର ଏଇ ଅଭିଯୋଗଟି ଓ ଛିଲ ଯେ, ଆପନି ଆମାକେ ଆପନାର ଲିଖାଯ ସର୍ବଧର୍ମ କରେ ଗେଛେନ, ଅର୍ଥଚ ଯାଦେର ହୟେ ଆମି ଆପନାର ବିରଳକୁ ଲିଖିଲାମ, ତାରାଇ କେଉ କେଉ ଆମାର ଲିଖା ନିଯେ କଟାନ୍ତ କରେଛେନ ହା, ଏଟା ଆମି ମାନି ଆପନାର ବେଶ କଟି ଲିଖାଯ ଇ ଆପନି ଆମାର ଲିଖାର ପ୍ରଶଂସା କରେ ଲିଖେଛେ କିନ୍ତୁ ଆପନି ନିଜେ ଆମାର ଏକଟି କଥାର ଜବାବ ଦିଯେ ଆବାର ଲିଖା ଶୁରୁ କରବେନ ଆଶା କରି କଥାଟି ହଚ୍ଛ, ଆମି ସଥିନ ପାଠକ ହିସେବେ କାରୋ ଲିଖା ପଡ଼ି, ତଥନ ପଡ଼ି ଅନେକଟା ଖୋଲା ମନ ନିଯେ, ନତୁନ କିଛୁ ଜାନାର ବା ବୁଝାର ଆଶାୟ । ତଥନ ଆମି ଏଟା ଏକେବାରେଇ ଭୁଲେ ଯେତେ ଚାଇ ସେ ଆମାର ଶକ୍ତ ନାକି ମିତ୍ର ପକ୍ଷ ! (ଆଶା କରି ବୁଝାତେ ପେରେଛେ କି ବଲତେ ଚାହିଁ) ଆମି ଏକଜନ ପାଠକ ହିସେବେ ତଥନ ଆମାର ବିବେକେର କାହେ ଦାୟବନ୍ଦ ଥାକି ! ଆମାର ମନ, ଆମାର ବିବେକ ଏକଟି ଲିଖା ପଡ଼େ ଯେ ଧରନେର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାର ସୃଷ୍ଟି ହୟ, ଆମି ତାଇ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ଆମାର ଲିଖାଯ ତଥନ ଏଇ ବ୍ୟାପାରଟି ଆମାର ବିବେକ କେ ବାଧା ଦିତେ ପାରେ ନା, ଯେ କେ ଆମାର ପକ୍ଷେ ଲିଖେଛେ, କେ ଲିଖେଛେ ବିପକ୍ଷେ ! ଆର ଆମି ଓ ସେଇ ଅନୁଯାୟୀ କଲମ ଧରବୋ ! ନାହ ! ଏଟା ସମ୍ଭବ ନନ୍ଦ । ତାହଲେ ମାନୁଷ ହିସେବେ ଆମି ନିଜେର କାହେଇ ଛୋଟ ହୟେ ଯାବୋ ! ଆପନି କି ବଲେନ, ଆମାର ଏଇ କଥାଗୁଲୋ କି ଭୁଲ ? ଆମାର ଏଇ ନୀତିର ଜନ୍ୟ ଇ ଆପନି ବାର ବାର ଆମାର ପକ୍ଷ ନିଯେ ଲିଖା ସତ୍ତ୍ଵେ ଓ, ଆମାର ବିବେକେର କାହେ ଆମି ପରିଷ୍କାର ଥାକତେ ଚେଯେଛି ଜାନି ନା ସବ କିଛୁ ଠିକ ଭାବେ ବୁଝାତେ ପାରିଲାମ କି ନା !

ଯାଇ ହୋକ ଉନ୍ନାଦ, ଦିଗନ୍ତ ଦେର ଲିଖା ଓ ଅନେକ ଦିନ ଧରେ ଦେଖି ନା ଯତଇ ବ୍ୟକ୍ତ ଥାକୁନ, ସମୟ କରେ କିଛୁ ନା କିଛୁ ଲିଖୁନ । ତାତେ ଭାଲୋ ଲାଗବେ ଆମାଦେର କାରୋ କାରୋ ।

କଲ୍ୟାନ ହୋକ ସବାର

୧୯ ୧୦୩ ୧୨୦୦୪

nondininhussain@yahoo.co.uk